

გლობალიზაციის კონტენტი და მისი გავლენა სოციალურ პოლიტიკაზე

ნინო გვეტაძე,

სტუ დოქტორანტი, საქართველოს
ჯანდაცვის სამინისტროს სოციალური დაცვის პოლიტიკის
სამმართველოს წამყვანი სპეციალისტი
ngvetadze@moh.gov.ge

DOI:10.36962/ECS106/1-2/2024-16

რეზიუმე

სიტყვა გლობალიზაცია 1990-იანი წლებიდან დამკვიდრდა სასაუბრო ლექსიკონში და თანდათან დომინანტი გახდა პოლიტიკურ, ეკონომიკურ და აკადემიურ დისკურსებზე. გლობალიზაციამ სამყარო ახალ საფეხურზე აიყვანა და თანამედროვე ეპოქაში მან სულ უფრო მასშტაბური ხასიათი შეიძინა. ინდუსტრიული საზოგადოებიდან პოსტინდუსტრიულ რეგსებზე გადასვლამ ახალი ბიძგი მისცა მსოფლიო განვითარებას და დააჩქარა გლობალიზაციის პროცესი და ახალი ორიენტაცია შესძინა მსოფლიო ეკონომიკას.

წარმოდგენილ ნაშრომში აღწერილია მთელი რიგი საკითხები, რომლებიც დაკავშირებულია გლობალიზაციის დადებით და უარყოფით მხარეებთან და მის გავლენებთან ეკონომიკურ და სოციალურ პოლიტიკაზე. მიმოხილულია საერთაშორისო ორგანიზაციების მნიშვნელობა სოციალური პოლიტიკის შემუშავებაში და ზოგადად, გლობალური სოციალური პოლიტიკის აქტუალური საკითხები და მიდგომები. გლობალიზაციას ადანაშაულებენ ისეთ პროცესებში, როგორიცაა ქვეყნებს შორის შემოსავლების არათანაბარი განაწილება, ეკონომიკის რეგულირებაში სახელმწიფოს როლის შემცირება, სახელმწიფოებზე ზეწოლა, რაც ავალდებულებთ მათ აწარმოონ ბაზრისთვის მეგობრული პოლიტიკა, რომელიც სარგებელს მოუტანს სავაჭრო ინვესტიციებს, შედეგად იზრდება სოციალური დაძაბულობა, ხდება სახელმწიფოს როლის შესუსტება სოციალურ სფეროში, დასავლური ღირებულებების გავლენების გაძლიერება და ეროვნული ტრადიციების უგულებელყოფა. ერთი რომელიმე ძლიერი ქვეყნის ეკონომიკური და ფინანსური კრიზისი უარყოფითად აისახება მსოფლიოს სხვა ქვეყნებზე. მიუხედავად უარყოფითი მხარეებისა, ხაზგასასმელია გლობალიზაციის სარგებლიანობა კაცობრიობის სოციალურ კეთილდღეობაზე. გლობალიზაცია ითვლება სახელმწიფოებისთვის მრავალი წარმატების, სიღარიბის შემცირების, ეკონომიკური კეთილდღეობის ზრდის, უკეთესი სერვისების განვითარების და ადამიანის უფლებების მიმართ გაძლიერებული ზრუნვის საფუძველად. მათაც კი, ვინც სკეპტიკურად უყურებს გლობალიზაციის მოტანილ სარგებელს, უნდა დარწმუნდეს, რომ იგი უალტერნატივოა, რის გამოც მისგან თავის არიდება ქვეყნის იზოლაციაში მოქცევას ნიშნავს. გლობალიზაციით მსოფლიო იძენს ახალ სტანდარტებს.

საკვანძო სიტყვები: გლობალიზაციის აქტუალურობა, გლობალიზაციის დადებითი და უარყოფითი მხარეები, გლობალიზაციის მომავალი, კონვერგენცია, დეკომოდიზაცია, სტრატეგიკაცია, გლობალიზაციის ელემენტები, კეთილდღეობის სახელმწიფოს ტიპები.

შესავალი

გლობალიზაცია და მისი მიმდინარეობა

გლობალიზაცია გულისხმობს მსოფლიოში მიმდინარე პოლიტიკური, სოციალური, ეკონომიკური და კულტურული პროცესების ერთობლიობას და იგი გამოიყენება მსოფლიო ეკონომიკების, კულტურებისა და მოსახლეობის მზარდი ურთიერთდამოკიდებულების, მსოფლიო ბაზრე-

ბის ურთიერთშერწყმის ასაღწერად. ფაქტია, რომ გლობალიზაცია არის პროცესი, რომელსაც პლანეტა თანდათან მიჰყავს პოლიტიკური, ეკონომიკური და კულტურული ჰომოგენიზაციისაკენ. მისი მთავარი კონტენტიც ამაში მდგომარეობს: მაქსიმალურად შევიწროვებულ იქნას მანძილები და სახელმწიფოთა საზღვრები. ტერმინი „გლობალიზაცია“ ცალკეული ბაზრების შერწყმის მოვლენის აღსაწერად პირველად გამოიყენა ამერიკელმა მეცნიერმა თეოდორე ლევიტმა 1983 წელს თავის სტატიაში - ბაზრების გლობალიზაცია. თუმცა ეს არ ნიშნავს, რომ გლობალიზაციის პროცესები მანამდე არ მიმდინარეობდა, ეს პროცესები ათასწლეულების განმავლობაში მიმდინარეობს და ჯერ კიდევ ბერძნული კოლონიზაციის დროს დაიწყო. გლობალიზაციის ისტორიულ თვალსაჩინოებად აბრეშუმის გზის გაჭრობა შეგვიძლია მოვიტანოთ. მეორე მსოფლიო ომის შემდგომ საერთაშორისო თანამშრომლობისა და თავისუფალი ვაჭრობის ხელშეწყობის მიზნით შეერთებული შტატების ხელმძღვანელობით შეიქმნა გლობალური ეკონომიკური სისტემა საერთაშორისო წესებით. დამკვიდრდა მრავალეროვნული ინსტიტუტები, როგორიცაა გაერო (გაერო), საერთაშორისო სავალუტო ფონდი, მსოფლიო ბანკი და მსოფლიო სავაჭრო ორგანიზაცია. 1980-იან წლებში გლობალიზაციის პროცესის დაჩქარება უკავშირდება ტექნოლოგიურ ინოვაციებს, რომლის ერთ-ერთ მაგალითად შეიძლება მოვიყვანოთ პერსონალური კომპიუტერის დაწერგვა და შემდგომში თანამედროვე ინტერნეტის ევოლუცია, რომელიც დაეხმარა საერთაშორისო კომუნიკაციის, კომერციისა და გლობალიზაციის განვითარებას. საბაზრო ეკონომიკაზე გადასვლის ეპოქიდან მოყოლებული ტერმინი გლობალიზაცია უკვე აქტიურად გამოიყენება სოციალურ, პოლიტიკურ თუ ეკონომიკურ დისკურსში. აღნიშნულმა პროცესმა კაპიტალიზმის განვითარებას შეუწყო ხელი. პოლიტიკურ და ეკონომიკურ დისკურსში გლობალიზაცია სახელმწიფოს სუვერენიტეტის შესუსტებასთან ასოცირდება: სახელმწიფო აღარ არის საკუთარი ძალაუფლების ფარგლებში გადანყვეტილების ერთადერთი მიმღები. ის სრულად ვეღარ აკონტროლებს თავის ეკონომიკას, რადგან ტრანსნაციონალური კომპანიების სიმრავლემ, რომლებიც მსოფლიოს მასშტაბით მოქმედებენ, თავისი როლი შეასრულა და იმოქმედა სახელმწიფო ეკონომიკურ მართვაზე. გააქტიურდნენ საერთაშორისო ფინანსური ინსტიტუტები განვითარებადი და გარდამავალი ეკონომიკის მქონე ქვეყნების ეკონომიკური პოლიტიკის შემუშავებაში, ცდილობენ მიაღწიონ ამ ქვეყნების ეკონომიკის მაქსიმალურ დერეგულაციასა და ლიბერალიზაციას.

გლობალიზაციის 4 სახე არსებობს ეკონომიკური, პოლიტიკური, სოციალური, კულტურული. გლობალიზაციაზე საუბრისას არ შეიძლება არ აღვნიშნოთ, ბაზრებს შორის კავშირები, რაც უმთავრესი ინსტრუმენტია ჯანსაღი პროცესების წარმართვისას. მართო ეკონომიკური კავშირებით არ გამოიხატება ბაზრებს შორის კავშირები, აქ ერთვება უკვე სხვა ინტერესები და სტრატეგიული ხედვები. გლობალიზაციის პროცესი დინამიურია და ბევრი დადებითი მხარეს გააჩნია - ინტეგრაციის გზით გლობალიზაცია ხელს უწყობს სხვადასხვა ერებსა და სახელმწიფოებს შორის პოლიტიკური, ეკონომიკური, კულტურული და სხვა კავშირების გაღრმავებასა და განმტკიცებას.

ძირითადი ნაწილი

რატომ არის გლობალიზაცია მნიშვნელოვანი:

გლობალიზაცია ცვლის ქვეყნებს შორის ეკონომიკური აქტივობის ხასიათს, აფართოებს ვაჭრობას, ხსნის გლობალური მიწოდების ქსელებს და უზრუნველყოფს წვდომას ბუნებრივ რესურსებსა და შრომის ბაზრებზე. ხელს უწყობს კულტურულ გაცვლას, ხსნის გეოგრაფიული შეზღუდვებს, პოლიტიკური საზღვრების დანესებულ ბარიერებს. გლობალიზაცია საშუალებას აძლევს ერთ ქვეყანაში ბიზნესს წვდომა ჰქონდეს სხვა ქვეყნის რესურსებზე. ღია წვდომა ცვლის პროდუქტების განვითარების გზას, მიწოდების ჯაჭვების მართვას და ორგანიზაციების კომუნიკაციას. ბიზნესი პოულობს იაფ ნედლეულს და ნაწილებს, ნაკლებად ძვირ ან უფრო კვალიფიციურ მუშახელს და პროდუქტის განვითარების უფრო ეფექტურ გზებს. გლობალიზაციის პირობებში

გაზრდილი ვაჭრობა ხელს უწყობს საერთაშორისო კონკურენციას. ეს, თავის მხრივ, ავითარებს ინოვაციებს და ახდენს იდეებისა და ცოდნის გაცვლას. გარდა ამისა, სხვა ქვეყნებიდან ჩამოსულ ადამიანებს ბიზნესისა და დასაქმების მხრივ მოაქვთ თავიანთი კულტურები, რომლებიც გავლენას ახდენენ მასპინძელი ქვეყნის კულტურაზე. გლობალიზაციის პროცესში ადამიანები ადვილად იცვლიან საცხოვრებელს და ადვილად ადაპტირდებიან ერთი ქვეყნიდან მეორეში. ამ მიმართულებით განსაკუთრებით აღსანიშნავია სასწავლო გაცვლითი პროგრამები.

გლობალიზაციის ნეგატიური მხარე (NEGATIVE CONSEQUENCES OF GLOBALIZATION)

რა ნეგატიური მხარე გააჩნია გლობალიზაციას? - ეროვნული და სახელმწიფოებრივი თვითმყოფადობის შესუსტება და გაერთიანება. ქვეყნებს შორის არათანაბარი განაწილება; სახელმწიფო როლის შემცირება სოციალურ სფეროში; სოციალური დაძაბულობის ზრდა; დასავლური ღირებულებების გავლენების ზრდა; ეროვნული ტრადიციების უგულებელყოფა; მტკიცებულებების შედეგად შეიძლება ჩაითვალოს რომელიმე ერთი მსხვილი განვითარებული ქვეყნის ეკონომიკური და ფინანსური კრიზისის სწრაფად გავრცელება მსოფლიოს სხვა ქვეყნებზე. სავაჭრო შეზღუდვებისა და ბარიერების შემცირება ხელს უწყობს და უმარტივებს უცხოურ კომპანიებს შემოიტანონ თავიანთი, ანუ უცხოური პროდუქცია. ეს იწვევს ეროვნული ბაზრების გავსებას უცხოური საქონლით და შედეგად ხდება ეროვნული ბაზრის, საწარმოების და სამეურნეო საქმიანობის შესუსტება. გამომდინარე იქიდან, რომ ადგილობრივი ქართული საწარმოები ჯერ კიდევ ვერ არიან აღჭურვილნი თანამედროვე ტექნიკითა და ახალი ტექნოლოგიებით, დაბალია შრომის ნაყოფიერება, პროდუქციის ხარისხიც და მაღალია თვითღირებულება. ეს ყველაფერი ართულებს უცხოურ პროდუქციასთან კონკურენციას. გლობალიზაციის მანკიერი მხარეა ასევე ჩრდილოვანი ეკონომიკის, მაფიოზური და ტერორისტული ორგანიზაციების გაჩენა და მათი გავლენები. გლობალიზაცია ახდენს ბაზრების დესტაბილიზაციას. შრომის ბაზრები განსაკუთრებით ზარალდება, როდესაც ადამიანები გადადიან საზღვრებს გარეთ მაღალანაზღაურებადი სამუშაოების მოსაძებნად. ინტელექტუალური ადამიანური კაპიტალის გადინება საზღვარგარეთ უარყოფითად აისახება ქვეყნებზე. გაზრდილი მობილობა ხშირად განვითარებული ქვეყნებისათვის მიგრანტებისა და თავშესაფრის მაძიებელთა პრობლემად გარდაიქმნება. ამ უკანასკნელთა უმეტესობა ადგილობრივ მოსახლეობასთან შედარებით არათანაბარ სოციალურ-ეკონომიკურ პირობებში ცხოვრობს. გლობალიზაცია აზიანებს გარემოს. ტრანსპორტის გაზრდილი რაოდენობა მოქმედებს ეკოლოგიაზე, გლობალური დათბობის საშიროების წინაშე პლანეტა. ხარჯების შესამცირებლად კომპანიები გადადიან სხვა ქვეყნებში და ქვეყანაში ჩნდება უმუშევრობის პრობლემა. და ბოლოს, გაზრდილ მოგზაურობას აქვს პოტენციალი გაზარდოს პანდემიის რისკი. ამის საუკეთესო მაგალითია covid 19 პანდემია.

გლობალიზაციის მომავალი (FUTURE OF GLOBALIZATION)

ტექნოლოგიური მიღწევები, განსაკუთრებით ბლოკჩეინი, მობილური კომუნიკაცია და საბანკო საქმე, ხელს უწყობს ეკონომიკურ გლობალიზაციას. მიუხედავად ამისა, პროტექციონიზმისა და ანტიგლობალიზაციის განწყობის ზრდამ ქვეყანაში შეიძლება შეანელოს ან თუნდაც შეცვალოს გლობალიზაციის სწრაფი ტემპი. ნაციონალიზმი და კონსერვატიული ეკონომიკური პოლიტიკისკენ მიმართული მზარდი ტენდენციები აღვივებს ანტიგლობალიზაციის მცდელობებს. გლობალური ვაჭრობა ისეთი მზარდი საფრთხეების წინაშე აყენებს ქვეყნებს როგორიცაა: კლიმატის ცვლილება; ინფრასტრუქტურის მოშლა; კიბერშეტევები; ადამიანის უფლებების უგულებელყოფა. მაგრამ მაინც, გლობალიზაცია გრძელვადიანი ტენდენციაა, ღია საზღვრებს და თავისუფალ ვაჭრობას აქვს უპირატესობები. გლობალიზაციის პროცესში კულტურები მსოფლიოს სხვადასხვა წერტილში უფრო და უფრო ემსგავსებიან ერთმანეთს. მეცნიერები იზიარებენ კულტურული იმპერიალიზმის იდეას, რაც ერთი ან რამდენიმე დომინანტი კულტურის მიერ ადგილობრივი კულტურებზე თავიანთი გავლენების გაძლიერებას გულისხმობს. გლობალიზაციის პრო-

ცესი განსაკუთრებით დაბალგანვითრებული ქვეყნებისათვის მომგებიანია. ქვეყნებს უჩნდებათ შესაძლებლობა მოიზიდონ დონორი ორგანიზაციები, გაუხსნან გზა ახალ საინვესტიციო პროექტებს, სხვადასხვა საერთაშორისო ფინანსურ ინსტიტუტებს. გლობალიზაცია არა შემზღუდველი, არამედ პირიქით, შესაძლებლობების მიმცემია სახელმწიფოსათვის.

გლობალიზაციის ინტეგრირება სოციალური პოლიტიკაში

გლობალიზაციასა და სოციალურ პოლიტიკას შორის კავშირის ანალიზისას, ყურადღება მახვილდება კიდევ ერთ მიმართულებაზე, რომელიც ცდილობს კეთილდღეობის სახელმწიფოში მომხდარი ცვლილებები დაუკავშიროს ქვეყნების შიგნით მიმდინარე მოვლენებს და არა გლობალიზაციას. გლობალიზაციის გავლენის შესახებ დისკუსიაში გამოიყენება ტერმინი კონვერგენცია. კონვერგენციამ შეიძლება გამოავლინოს დადებითი ან ადამიანური ტენდენცია; ეს შეიძლება იყოს გლობალური კონვერგენცია ან შეიძლება იყოს კონვერგენცია რეგიონულ დონეზე. ამასთან, კონვერგენცია შეიძლება ნიშნავდეს, რომ ყველა პოლიტიკა შეიცვლება ახალ კონფიგურაციაში, მაგრამ ასევე შეიძლება ნიშნავდეს, რომ ისინი უფრო ჰგავნან, რადგან უფრო დაემსგავსნენ ქვეყანაში უკვე არსებულ პოლიტიკას.

გლობალიზაციის ელემენტები (ELEMENTS OF GLOBALIZATION)

საერთაშორისო კაპიტალის ნაკადები; ბიზნეს საქმიანობის გლობალური ინტეგრაცია; ინფორმაციის გაცვლა მედიისა და კომუნიკაციების საშუალებით; კონსუმერიზმისა და ინდივიდუალიზმის გავრცელება მთელ მსოფლიოში; ადამიანების საერთაშორისო მობილურობა და იდეების გავრცელება; ადამიანის საქმიანობის გავლენა გლობალურ ეკოლოგიურ სისტემასა და გარემოზე; საზოგადოების მხრიდან გლობალური მოვლენებისა და რისკების გაცნობერება; სახელმწიფო და არასამთავრობო ორგანიზაციების გაჩენა; პოლიტიკური მოქმედებები საზღვრებს მიღმა;

შემცირების თეზისი - THE RETRENCHMENT THESIS

ჰიპოთეზა, რომ გლობალიზაცია განაპირობებს კეთილდღეობის შემცირებას, ეყრდნობა ნეოლიბერალურ იდეას, რომ სახელმწიფოები უნდა გახდნენ უფრო მოქნილები, რათა იყვნენ უფრო კონკურენტუნარიანები გლობალურ ბაზარზე; თუმცა, მეტი მოქნილობის ძიება ხშირ შემთხვევაში იწვევს სოციალური დანახარჯების შემცირებას და კეთილდღეობის შემცირებას. ფართო კეთილდღეობის სახელმწიფო ვერ შეიქმნება მთავრობის ზომის გაზრდის გარეშე. კეთილდღეობის პროგრამები მოითხოვს მოსახიდი შემოსავლის ოდენობის გაზრდას, რაც, თავის მხრივ, უფრო მაღალ გადასახადებს გულისხმობს. მეორე მხრივ, კაპიტალი შეეცდება აირიდოს გადასახადები, რაც ნიშნავს რომ ის გადაადგილდება იქ, სადაც გადასახადები უფრო დაბალია.

გაფართოების თეზისი - THE EXPANSION THESIS

გლობალიზაცია ზრდის ასევე მოსახლეობის კეთილდღეობის უზრუნველყოფის საჭიროებას, რაც სახელმწიფოს ევალება. გლობალური ბაზრის კონტექსტში ხალხი უფრო დაუცველი ხდება ამიტომ იზრდება სახელმწიფოს როლი და გვევლინება როგორც ბუფერი მსოფლიო ეკონომიკის უარყოფითი გავლენების შესამცირებლად. მეორე მხრივ, წამყვან ქვეყნებში დადგენილი სტანდარტები ინტეგრირებულ საერთაშორისო სისტემაში უნდა გახდეს სახელმძღვანელო მოდელები. ზენაციონალური ორგანიზაციები შესაძლებელს ხდიან განვითარებული ქვეყნებიდან ინოვაციური მოდელები სხვა ქვეყნებში გადაიტანონ, რასაც თან სდევს კულტურების დისპერსია. მოდერნიზაციის თეორიები აჩვენებს, რომ მონიწივე კაპიტალისტური ქვეყნების იდეები და ინსტიტუტები თანდათანობით ხდება გლობალური კულტურის ნაწილი, რაც, თავის მხრივ, ნაწილობრივ აყალიბებს ადგილობრივ ინსტიტუტს.

მრუდი ურთიერთობის თეზისი - THE CURVILINEAR RELATIONSHIP THESIS

ეკონომიკურად გლობალიზაცია იწვევს დაბალგანვითარებული სახელმწიფოს გაფართოებას და განვითარებულ კეთილდღეობის ინსტიტუტებში კი მან შეიძლება გამოიწვიოს წინააღმდეგობები. მაღალი მხარჯავი სახელმწიფოები შეამცირებენ კეთილდღეობისათვის დანახარჯებს, ხოლო დაბალი მხარჯველი სახელმწიფოები კი მეტად განავითარებენ თავიანთ სოციალურ პოლიტიკას და კეთილდღეობის სისტემებს.

კეთილდღეობის სახელმწიფოს ტიპის თეზისი - THE WELFARE STATE TYPE THESIS

გლობალიზაციის ეფექტი სოციალურ პოლიტიკაზე დამოკიდებული იქნება კეთილდღეობის სახელმწიფოს ტიპზე. მკვლევარების აზრით, გლობალიზაცია ნაკლებად ემუქრება კორპორატიულ სახელმწიფოებს, მაგრამ ის გავლენას ახდენს არაკორდინირებულ ლიბერალურ სახელმწიფოზე. კორპორატიულობის მაღალი დონის მქონე ქვეყნები უფრო სწრაფად და ეფექტურად ერგებიან გარე პირობების ცვლილებებს. არაკორპორატიულ სახელმწიფოებში საერთაშორისო კონკურენცია რჩება არასრულყოფილი და ეკონომიკური ინტერნაციონალიზაციის შედეგები განსხვავებული. გლობალიზაციას პირობებში იზრდება რეგიონული და გლობალური ორგანიზაციების ზეგავლენა ეროვნულ დონეზე, რაც მოქმედებს სოციალური პოლიტიკის ფორმირებასა და კეთილდღეობის სახელმწიფოს ტრანსფორმაციაზე.

დაპირისპირების თეზისი - THE CONTRADICTION THESIS

გლობალიზაციის სხვადასხვა ასპექტს განსხვავებული გავლენა აქვს სოციალურ პოლიტიკაზე. აღნიშნულ არგუმენტებს თუ შევაჯამებთ, იკვეთება სოციალურ პოლიტიკაზე გლობალიზაციის ზეგავლენის სამი სცენარი: 1. კეთილდღეობის სახელმწიფო ნადგურდება გლობალიზაციის გამო; 2. კეთილდღეობის სახელმწიფო განიცდის ზეწოლას, მაგრამ ახერხებს მოერგოს ამ ცვლილებებს 3. ქვეყნის შიგნით მიმდინარე პროცესებთან შედარებით, გლობალიზაციას კეთილდღეობის სახელმწიფოს ტრანსფორმაციაში მხოლოდ მეორეხარისხოვანი როლი აქვს. საერთაშორისო ორგანიზაციების ზეწოლის და ლობირების ძალა განსხვავებულია. ზოგი ცდილობს ქვეყანას პოლიტიკის კურსი შეაცვლევინოს ამა თუ იმ იდეის სარგებლიანობაში დარწმუნებით, ზოგი პირობებს უწესებს ქვეყნებს სესხის გაცემაზე, ხოლო სხვები აწესებენ ჯარიმებს და ახდენენ კომპენსაციას, თუკი ქვეყანა დაარღვევს შეთანხმების პირობებს. გარდა საერთაშორისო ორგანიზაციებისა, გლობალური სოციალური პოლიტიკის ფორმირებაში აქტიურად არიან ჩართული სხვა სოციალური აქტორები: პროფესიული კავშირები, დამსაქმებლები, მომხმარებელთა და სხვა სოციალური ჯგუფების საერთაშორისო გაერთიანებები.

დასკვნა

როგორც უკვე აღვნიშნეთ გლობალიზაცია შეუქცევადი პროცესია და სამყაროს განვითარებასთან ერთად მას ვერ უკუვაგდებათ, თუმცა ცალსახად იმის თქმა თუ რამდენად კარგია თუ ცუდი გლობალიზაცია არ იქნება რაციონალური. ამ პროცესის შეფასება შეიძლება იქედან გამომდინარე, თუ რა სტრატეგიას ირჩევს ქვეყანა. გლობალიზაციის პირობებში ჩვენი ამოცანაა ვიყოთ უნივერსალურები და კონკურენტულები, არ ვუგულებელვყოთ ის კულტურული ეროვნულობა, რაც გავაჩნია, არამედ მივიღოთ მაქსიმალურად მხოლოდ დადებითი მხარეები, რაც გლობალიზაციას მოაქვს. ასეთი მიმართულება, რასაკვირველია, ძლიერი სახელმწიფოს შენების წინაპირობაა.

REFERENCES

1. https://www.economy.ge/uploads/files/2017/reitingebi/2022/ratings_2022_geo_6_06_22.pdf
2. <https://www.techtarget.com/searchcio/definition/globalization>
3. <http://geoeconomics.ge/>
4. <http://www.files.ethz.ch/isn/102835/18.pdf>
5. file:///C:/Users/20040921/Downloads/Revista-Romaneasca-1-4-1.pdf
6. <https://journals.sagepub.com/doi/pdf/10.1177/2158244017692381>
7. <https://www.files.ethz.ch/isn/102835/18.pdf>
7. Ramaz Artmeladze. Economic globalization. Globalization and Social Policy Nicola Yeates 2007

BRIEF SUMMARY OF GLOBALIZATION AND ITS IMPACT ON SOCIAL POLICY.

Nino Gvetadze,
PhD student of GTU
ngvetadze@moh.gov.ge

RESUME

Since the 1990s, the word globalization has established itself in the colloquial dictionary and has gradually become dominant in political, economic and academic discourses. Globalization has taken the world to a new level and in the modern era it has acquired an increasingly large-scale character. The transition from industrial societies to post-industrial tracks gave a push for world development and accelerated the process of globalization and gave a new orientation to the world economy.

The presented work describes a number of issues related to the positive and negative meaning of globalization and its effects on economic and social policy. There are reviewed the importance of international organizations in the development of social policy and, in general, actual issues and approaches of global social policy. Globalization has been blamed for such processes as unequal distribution of income among countries, reducing the role of the state in regulating the economy, pressure on states to pursue to adopt market-friendly policies that prompt trade investment, as a result, social tension is increasing, the role of the state in the social sphere is weakening, the influence of Western values is strengthening, and national traditions are being neglected. The economic and financial crisis of one powerful country has a negative impact on other countries of the world. Despite the negative aspects, the benefit of globalization to the social welfare of mankind is great. Globalization is considered to be the basis of many successes for states, reducing poverty, increasing economic prosperity, developing better services and increasing awareness of human rights. Even those who are skeptical of the benefits brought by globalization must be convinced that there is no alternative, so avoiding it means isolating the country. In fact, the world is gaining new standards.

Keywords: relevance of globalization, advantages and disadvantages of globalization, future of globalization, convergence, decommodification, stratification, elements of globalization, types of welfare state.